



INHOUD

Hoofdstuk een: Spookverhalen	9
Hoofdstuk twee: Een hele berg poep	22
Hoofdstuk drie: Aanval van de zombiehoorns	34
Hoofdstuk vier: Zorgwekkende Wezens	51
Hoofdstuk vijf: Middernachtsfeest	64
Hoofdstuk zes: Een stiekeme glimp	74
Hoofdstuk zeven: Op spokenjacht!	83
Hoofdstuk acht: Klop klop...	96
Hoofdstuk negen: Robot-oger	104
Hoofdstuk tien: Help, een ontvoering!	119
Hoofdstuk elf: Angstaanjagende spookdraak zonder kop	127



SPOOKVERHALEN

De heldere oktobermaan scheen door het raam naar binnen. Levi knipte zijn zaklamp aan en hield hem onder zijn kin.

‘Ben je klaar voor een spooooooookverhaal?’

‘Ja!’ Levi’s kleine broertje, Dex, hield zich stevig vast aan de spijlen van zijn babybedje en sprong blij op en neer.

Levi schraapte zijn keel en sloeg het boek dat op zijn schoot lag open.

‘De kat zegt... **MIAUW!**’

Hm. Dat was niet heel spookachtig.

‘De hond zegt... **WOEF WOEF!**’

Levi en Dex keken elkaar aan. Dit was nutteloos. Levi



AVONTUREN OP DRAKENSTEIN

moest het verhaal dan maar een klein beetje aanpassen.

‘En de angstaanjagende spookdraak zonder kop zegt...

WRRAAAAAARRRRHH!

‘Levi!’ riep mama vanuit de gang beneden. ‘Dat is voor Dex veel te griezelig als verhaaltje voor het slapengaan!’

‘Ah,’ riep Levi. ‘Maar hij vindt het geweldig!’

Dex keek zijn broer stralend aan en glimlachte zijn ene tandje bloot. Hij klapte blij in zijn handjes.

‘Hihi,’ lachte hij. ‘Daak!’

‘Goed zo, Dex!’ zei Levi.

‘Wat zei hij?’ vroeg papa, die met een volle wasmand in de deuropening verscheen. Het was een vreemde hobby, vond Levi, maar papa vond de was doen blijkbaar heel erg leuk, want hij deed het ECHT HEELVAAK.

‘Ik heb hem geleerd om “draak” te zeggen,’ zei Levi trots en hij woelde door Dex’ haar. ‘Of in elk geval bijna...’



SPOOKVERHALEN

‘Daar zitten we echt op te wachten,’ zei papa, en hij rolde met zijn ogen en glimlachte. ‘Nog een jongetje in huis dat helemaal geobsedeerd raakt door draken...’

‘Daak! Daak! Daak!’ riep Dex, en hij sprong op en neer in zijn bed.

Papa zuchtte en zette de wasmand neer. ‘Geen enge drakenverhalen vlak voor bedtijd, anders valt hij nooit in slaap,’ zei hij, en hij pakte het boek van Levi. ‘En dat geldt ook voor jou, Levi. Je moet op tijd gaan slapen, want morgenochtend vroeg moet je weer naar de Drakenschool.’

‘Goed dan,’ zei Levi. Hij gaf zijn broertje een high five om hem welterusten te wensen. ‘Slaap lekker, Dexie. Geen “daak” meer voor papa, oké?’

‘Poepie!’ riep Dex.

‘O, ja, dat is echt stukken beter,’ zei papa lachend. ‘Welterusten, Levi!’

Levi liep naar zijn eigen kamer, schopte daar zijn pluizige drakensloffen uit en dook zijn bed in. Met



AVONTUREN OP DRAKENSTEIN

dichtgeknepen ogen dwong hij zichzelf meteen in slaap te vallen. Hij wilde de tijd het liefst doorspoelen tot aan de volgende ochtend, zodat hij weer naar Drakenstein kon, de geweldigste school van de HELE WERELD. Hij was nu een weekje thuis geweest voor de herfstvakantie, en ook al had hij hier allemaal leuke dingen gedaan, hij kon niet wachten om weer op de rug van een draak te vliegen.

In slaap vallen bleek heel lastig. Levi dacht de hele tijd aan alle leuke dingen die hij met zijn vrienden en hun draken zou gaan doen. Op Drakenstein had iedereen een eigen beste drakenvriend en elke draak had een speciale, magische gave. Er waren ijsdraken, tornado-draken en donderdraken met zo'n luide brul dat de grond ervan trilde. Zen, de draak van zijn vriendin Jasmijn, kon waterstralen spuwen en had een keer een waterglijbaan voor hen gemaakt bij de trap. Zelfs de lessen stonden in het teken van draken, dus er was nooit een saaie les. Bij rekenen hadden ze een rekendraak

SPOOKVERHALEN

leren kennen die elke denkbare som kon oplossen.

Levi keek zijn kamer rond. Zijn Drakenrijdersjack hing al netjes klaar. En daar lag zijn bijna volgeplakte Drakonia-verzamelalbum. (Hij had ook een paar extra kaarten die hij met zijn vriend Felix zou kunnen ruilen wanneer ze elkaar weer zagen.) Aan de muur hing de grote poster van Eerste Ridder Anna en haar vuurdraak, Fonkel. Hij voelde een tinteling van opwinding als hij ernaar keek en bedacht dat hij hen had ontmoet en een stukje met hen had gevlogen. Anna was net zo geweldig als hij had gehoopt, en Fonkel had misschien een wat norser humeur dan verwacht, maar hij was net zo cool en schrikwekkend als Levi zich van een vuurdraak had voorgesteld.

Levi keek naar zijn nachtkastje, waarop een foto stond van hem en een heel blij kijkende draak met een volle bos manen. Dat was Doortje, Levi's draak, en ze likte zijn gezicht. Ze was anders dan de andere draken. Ze was niet angstaanjagend, maar juist heel aardig.



Ze hield meer van knuffelen dan van vuurspuwen, en als ze samen door de lucht vlogen, raakte ze vaak afgeleid en vloog ze in rondjes achter haar eigen staart aan. Maar Doortje maakte Levi altijd aan het lachen, en daarom vond hij Doortje de beste draak van allemaal.

Hij kon niet wachten om te vragen wat ze van zijn kostuum vond.

SPOOKVERHALEN

Het was namelijk bijna Halloween en de directeur had iedereen gevraagd zijn mooiste verkleedkleden mee te nemen. Levi was DOL op Halloween. Hij vond het wel jammer dat hij het spookhuisfeestje van zijn vriend Sami moest missen, maar het klonk alsof Drakenstein ook iets heel speciaals zou organiseren. Hij hoopte maar dat het supergriezelig zou zijn! Misschien mochten ze wel *trick or treat* doen en samen met hun draken langs de deuren om snoep op te halen! Of misschien stond er appelhappen op het programma en zouden ze samen met de leerkrachten appels gaan happen in een bak water. Alhoewel... Levi kon zich niet voorstellen dat die chagrijnige Heer Jolig zijn hoofd in een bak vol water en groene appels zou steken.

Levi stak een hand onder zijn kussen en trok een oud boek tevoorschijn dat hij uit de bibliotheek van Drakenstein had geleend. Het stond vol spookverhalen uit Drakonia, het magische land waarin de school stond. Volgens dat boek was Drakenstein *duizenden jaren oud...*

AVONTUREN OP DRAKENSTEIN

en spookte het in het kasteel! Hij was net begonnen aan een hoofdstuk over de Verboden Toren van de school, waar een angstaanjagende spookdraak woonde die geen kop had! En die regelmatig door de gangen van het kasteel zweefde, op zoek naar...

‘Levi?’ riep mama.

‘Aaaah!’ zei Levi, en hij liet het boek uit zijn handen vallen.

‘Het is bedtijd,’ zei ze. ‘Slaap lekker.’ Ze knipte het licht in zijn kamer uit.

‘Truste!’ zei Levi. Hij legde zijn hoofd op zijn kussen en wachtte tot hij de trap hoorde kraken toen zijn moeder weer naar beneden ging. Daarna kroop hij weg onder zijn drakendeckbed en pakte hij zijn zaklamp. Hij sloeg het boek open, klikte de lamp aan en las verder.

‘De angstaanjagende spookdraak zonder kop...’





AVONTUREN OP DRAKENSTEIN

Tijdens het ontbijt zat Levi de hele tijd te gapen. Hij had zich verslapen en had de hele nacht gedroomd over schaduwdraken en Heer Jolig met een groene appel in zijn mond.

‘Heb je alles ingepakt?’ vroeg papa, die Dex hapjes pap voerde. ‘Klaar om de bol te volgen?’

‘Ja!’ riep Levi. De weg naar Drakenstein werd hem getoond door een stralende bol die hem naar een drakendeur bracht. Dat was een glinsterende toegangspoort die hem rechtstreeks naar Drakonia transporteerde. Het enige probleem was dat hij niet goed wist waar hij terecht zou komen. De laatste keer was hij hoog boven het kasteel uit de lucht komen vallen! Die val van zo’n hoogte was een nogal dramatische aankomst geweest. Hij hoopte dat het deze keer wat minder gevaarlijk zou zijn.

Levi hees zijn rugzak op zijn rug, liet zijn ouders allebei een kus op zijn hoofd drukken en gaf Dex een high five. Tijd om naar Drakonia te gaan! Hij trok de

SPOOKVERHALEN

voordeur open en daar, vlak voor zijn neus, zweefde een magische bol. De bol droeg een klein laken waar twee gaten in geknipt waren. Hij was verkleed als spookje!

'WOE-OE-OE!' deed de bol, en meteen zoefde hij ervandoor over de stoep. Levi moest rennen om hem bij te houden. Bij het stoplicht zoefde de bol rechtsaf, een stuk verder over de stoep en langs de volkstuintjes, helemaal tot aan een pompoenveld.

Levi sprong dwars door een heg en zag de bol alweer een hoek om razen, langs een kerk vliegen en daar langzaam tot stilstand komen. Hij haalde de bol in en keek om zich heen. Ze stonden op een kerkhof, waar de vroege ochtendmist rond de grafstenen hing.

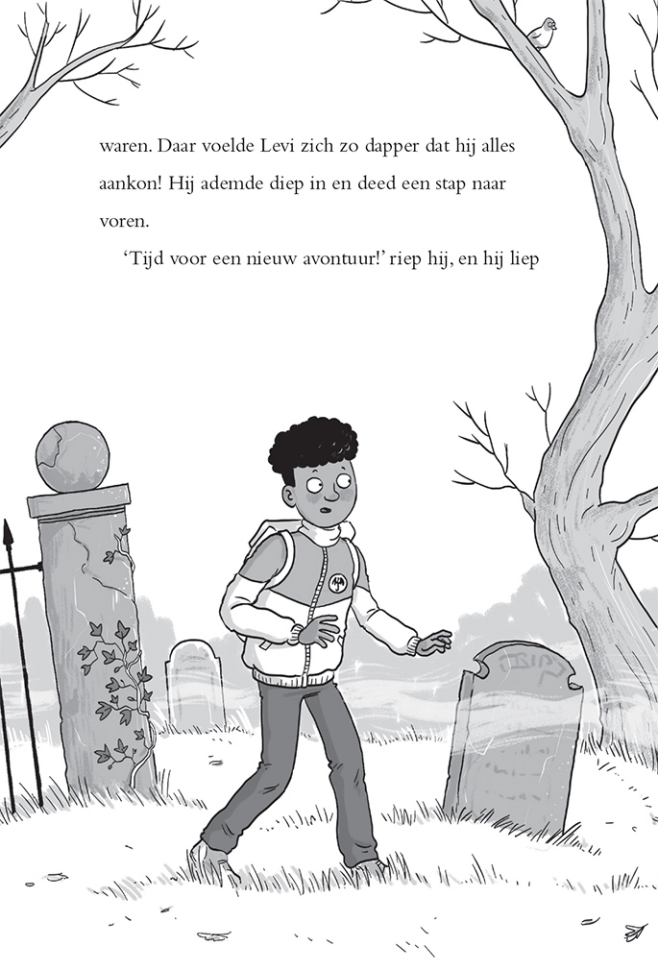
'WOE-OE-OE!' zei de bol.

Levi slikte.

De bol verdween in een wolk glitter en daar was de drakendeur, die een spookachtige schaduw op de grond wierp. Aan de andere kant van deze magische toegangspoort lag Drakonia, waar zijn vrienden en zijn draak

waren. Daar voelde Levi zich zo dapper dat hij alles aankon! Hij ademde diep in en deed een stap naar voren.

‘Tijd voor een nieuw avontuur!’ riep hij, en hij liep



door de drakendeur een gitzwarte leegte in. De toegangspoort verdween al snel, tot grote verbazing van een duif die nog staarde naar de plek waar de deur net had gezeten.

